Lietas arhīva Nr. 1A-1210-20/5
ECLI:LV:RIRT:2020:1008.1A33121020.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 8.oktobrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese A.Briede, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas (turpmāk - Iestāde) 2020.gada 3.jūnija lēmumu Nr.B82-9.62/20 (turpmāk - Lēmums).

Aprakstošā daļa

Rīgas rajona tiesā 2020.gada 14.jūlijā saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 20.jūlija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta.

2020.gada 18.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.EO 205716 par to, ka 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00 /adrese A/ /pers. A/, būdams suņu īpašnieks, nenodrošināja, lai mājas (istabas) dzīvnieks ar riešanu un gaudošanu netraucētu apkārtnes iedzīvotājus.

Pārkāptas Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" 52.1.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 106.panta pirmajā daļā.

Ar Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas 2020.gada 3.jūnija Lēmumu/pers. A/ piemērots administratīvais sods 125 *euro* apmērā, bez dzīvnieku konfiskācijas.

Lēmumā norādīti šādi apsvērumi. Lietā ir strīds, ka 2020.gada 18.februārī Stopiņu novada Pašvaldības policijas inspektors L.Saveļjevs protokolā konstatēja, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona pārkāpusi dzīvnieku turēšanas prasības. /pers. A/ pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas norādījis, ka protokolam nepiekrīt un nav norādīts pārkāpuma laiks un apstākļi.

Pārkāpts Ministru Kabineta noteikumu Nr.266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" 52.1.punkts, kas noteic, ka mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir pienākums nodrošināt, lai mājas (istabas) dzīvnieks (smaka, riešana vai gaudošana) netraucētu mājas vai apkārtnes iedzīvotājus.

Par izdarītiem pārkāpumiem ir paredzēta atbildība saskaņā ar LAPK 106.panta pirmo daļu - par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām septiņiem līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām - no piecpadsmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot dzīvniekus vai bez konfiskācijas.

Komisija konstatē, ka mājdzīvnieka īpašniekam un turētājam ir saistoši Ministru kabineta noteikumi Nr.266, kas nosaka labturības prasības istabas dzīvnieku turēšanai, dzīvnieka īpašnieka un turētāja tiesības un pienākumus. Šo noteikumu 52.punkts paredz: mājdzīvnieka īpašnieka vai turētāja pienākums ir nodrošināt, lai dzīvnieka smaka, riešana vai gaudošana netraucē mājas vai apkārtnes iedzīvotājus. Savukārt Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.pants mājdzīvnieka īpašniekam par pienākumu nosaka rūpēties par labvēlīgu sabiedrības attieksmi pret viņa īpašumā esošo dzīvnieku un nodrošināt, lai tas netraucē cilvēkiem un citiem dzīvniekiem. Turklāt mājdzīvnieka īpašniekam jānodrošina, lai suns citus netraucē arī viņa prombūtnes laikā.

No minētajām tiesību normām redzams, lai personas darbībās konstatētu LAPK 106.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, nepieciešams šīs personas darbībās konstatēt dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas jomu reglamentējošo normatīvo aktu prasību pārkāpumu.

Policija lietā ir konstatējusi personas bezdarbību. Kā pārkāpuma konstatēšanas laiku policija ir nofiksējusi 2010.gada (domājams - 2020.gada) 15.janvāri plkst.21.00. Policija, vairākkārt apsekojot īpašumu pēc adreses /adrese A/ un tās apkārtni, konstatējusi, ka /adrese A/ dzirdama suņu riešana. 2020.gada 24.janvārī apsekojot /adrese/ pie /adrese B/ nama policijas inspektori aptaujājuši blakus /adrese A/ dzīvojošos kaimiņus.

Pārkāpums uzskatāms par pierādītu ar policijas inspektoru ziņojumu apkārtnes iedzīvotāju iesniegumiem par suņu riešanu, sevišķi tas traucē vakaru stundās, kad apkārtējie kaimiņi jau guļ.

/pers. A/ ir pārkāpis iepriekš minētos noteikumus, nav nodrošinājis, ka viņa īpašumā un turējumā esošo suņu riešana netraucētu kaimiņus un apkārtnes iedzīvotājus vakara un miega stundās.

Komisija ir iepazinusies ar pievienoto videomateriālu CD-R formā, konstatē, ka no video materiāla daļēji nevar konstatēt kādi konkrētie suņi konkrētajā brīdī rej, jo videomateriāls ir filmēts diennakts tumšajā laikā.

Komisija ir iepazinusies ar pievienotajiem rakstveida pierādījumiem un konstatē, ka lietai pievienots PVD pārbaudes akts no 2020.gada 28.janvāra, kurā norādīts, ka dzīvnieku turētāja uzrādījusi suņus, kas atrodas iežogotā teritorijā. Suņu izvietoti voljēros, voljēra platība 15 m^2, katrā voljērā atrodas suņu būda, ēdiena un ūdens trauki. Voljēri sakopti. Suņu fekālijas voljēros neatrodas. Suņi tiek baroti ar sauso barību. PVD pārstāvis ir veicis suņu mikročipu nolasīšanu un konstatējis, ka īpašumā tiek turēti 25 suņi.

Komisijas ieskatā vienkopus esoši 25 suņi var radīt riešanu, kas traucē apkārtnes iedzīvotājiem, ja šie suņi dzīvo sētā un netiek ievietoti telpās.

Savukārt Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.pants mājdzīvnieka īpašniekam par pienākumu nosaka rūpēties par labvēlīgu sabiedrības attieksmi pret viņa īpašumā esošo dzīvnieku un nodrošināt, lai tas netraucē cilvēkiem un citiem dzīvniekiem.

Tāpat arī komisija norāda, ka adrese /adrese A/ atrodas blīvi apdzīvotā ciemata teritorijā. /pers. A/ ir īpašnieks 1/2 kopīpašuma daļai no visa īpašuma /adrese A/, tātad suņu voljēri ir izvietoti apmēram uz 0,678 ha zemes, uz kuras vēl atrodas daļa no dzīvojamās mājas un daļa no viesu mājas.

LAPK 244.pants noteic, ka izlemjot jautājumu par administratīvā soda piemērošanu, novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu

un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Administratīvā pārkāpuma lieta ierosināta, pamatojoties uz fiziskās personas iesnieguma pamata.

LAPK 106.panta pirmās daļas pārkāpums uzskatāms par pabeigtu, ja dzīvnieka īpašnieks, pretēji normatīvo tiesību aktā noteiktajam nenodrošina, ka viņam piederošo suņu riešana netraucētu apkārtnes iedzīvotājus.

Izdarot lietderības apsvērumus, nolemts administratīvi sodīt ar mērķi, lai viņš tiktu audzināts likuma ievērošanas garā un tiktu atturēts no tādām darbībām arī nākotnē, kā arī lai viņš ievērotu valsts un sabiedrības intereses, kas prasa likumu ievērošanu no jebkuras personas puses.

Pieņemot lietā lēmumu par soda piemērošanu komisija ņem vērā samērīguma principu, tas ir, ka labums, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir lielāki nekā viņa tiesību ierobežojums. Soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai to neizdarītu citas personas.

Saskaņā ar LAPK 33.pantu apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu nav Saskaņā ar LAPK 34.pantu apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu nav.

Lietā ir iegūti objektīvi pierādījumi vainas konstatēšanai, līdz ar ko pilnībā var pārbaudīt LAPK 272.pantā minētos apstākļus un viennozīmīgi pierādīt pie administratīvās atbildības saucamās personas vainu izdarītajā pārkāpumā. Pieņemot Lēmumu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietā, tika izvērtēti administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumi, vainu mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, par pārkāpumu piemērojot 106.panta pirmās daļas sankcijā paredzēto administratīvo sodu.

Nepiekrītot 2020.gada 3.jūnija Lēmumam, /pers. A/ vērsās Rīgas rajona tiesā. Sūdzībā norādīts, ka no 2020.gada 1.jūlija LAPK ir zaudējis spēku un spēkā stājies Administratīvās atbildības likums (turpmāk - AAL), līdz ar to turpmāk visi procesuālie jautājumi ir risināmi atbilstoši jaunajam likumam, bet komisijas lēmuma tiesiskums tiek vērtēts atbilstoši LAPK normām, jo tās darbojās lēmuma pieņemšanas brīdī.

LAPK 106.pants paredzēja administratīvo atbildību par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu. Lai piemērotu administratīvo sodu, jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs - objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse. Objektīvā puse jeb administratīvā pārkāpuma izpausme ir atkarīga no konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem.

No lēmuma izriet, ka inkriminētā nodarījuma objektīvo pusi veido pieteicēja bezdarbība, nenodrošinot, ka suņu riešana netraucē apkārtējiem iedzīvotājiem. Komisija šo bezdarbību saistīja ar Ministru Kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, un demonstrēšanai, publiskās izstādēs, kā arī suņu apmācībai" 52.1.punktā noteikto prasību neievērošanu.

Norāda, ka suņi konkrētajā īpašumā tiek turēti likumīgi, ko apstiprina lietā iesniegtā PVD pārbaudes protokols. Riešana vai gaudošana ir dabiska suņa uzvedība, tādā veidā dzīvnieks saimniekam un pārējiem dara zināmu savu noskaņojumu, vēlmes un vajadzības, suņi vispār neriet un negaudot nevar, šādā veidā dzīvnieki komunicē. Līdz ar to izskatāmās administratīvās lietas ietvaros būtu jākonstatē, ka suņu riešana notiek ilgstoši, nepiemērotā laikā, piemēram, naktī, kas objektīvi traucē kaimiņiem atpūsties.

Neapstrīd faktu, ka suņi dažreiz rej, taču tas nav ilgstoši un nenotiek naktī. Lai pierādītu pārkāpumu, komisijai bija jāizvērtē pierādījumi lietā. Atsaucas uz LAPK 243. un 243.[1], 244.pantu.

Lai gan lēmumā formāli ir norādīti pierādījumi un fakts, ka tie ir izvērtēti, tomēr nākas secināt, ka pierādījumu par pieteicējam piederošu suņu riešanu tieši nakts stundās nav, no pievienotajiem video nav iespējams konstatēt, kādi suņi un kur rej. Kaimiņu liecības vien apstiprina, ka suņi rej, taču kā jau iepriekš tika norādīts, suņi vispār neriet nevar, jo tā ir viņu dabiska uzvedība. Līdz ar to secināms, ka lietā nav pietiekamu pierādījumu, kas apstiprinātu pieteicēja vainu viņam inkriminētajā pārkāpumā, tāpēc lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama.

Ņemot vērā minēto, lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Motīvu daļa

Saskaņā ar AAL Pārejas noteikumu 2.punktu procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar LAPK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. LAPK normas piemērojamas līdz attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas Lēmums pieņemts pirms AAL spēkā stāšanās, tādējādi lietas izskatīšana iestādē ir pabeigta pēc LAPK normām.

Sūdzība saņemta tiesā pēc Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanās un turpmākajā procesā, tas ir, procesā tiesā, piemērojamas Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL) procesuālās normas un ņemamas vērā LAPK normas uz pārkāpuma konstatēšanas un Lēmuma pieņemšanas brīdi.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī izvērtējusi sūdzībā iekļautos motīvus, atzīst, ka sūdzība ir apmierināma un Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas 2020.gada 3.jūnija Lēmums ir atceļams un lieta ir izbeidzama.

LAPK 106.panta dispozīcija paredzēja personas saukšanu pie administratīvā atbildības par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību neievērošanu. Tā bija blanketa tiesību norma, un atbildība pēc šī panta sastāva iestājās, ja persona nebija ievērojusi prasības, kuras ir noteiktas likumos, vai tiem pakārtotajos normatīvajos aktos. Tādejādi, lai secinātu, ka persona nav ievērojusi prasības ir jākonstatē, ko konkrēti persona nav veikusi, vai nav ievērojusi attiecībā uz tās valdījumā esoša dzīvnieka turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas noteikumiem, kas izriet no konkrēta normatīvā akta, un amatpersonai (iestādei) ir jānorāda, kādi konkrēti pierādījumi to apstiprina.

No Iestādes Lēmuma motīviem redzams, ka tā secinājusi, ka /pers. A/ nav ievērojis Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr. 266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" 52.1. punktu.

Šī normatīvā akta prasības paredz, ka mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir pienākums nodrošināt, lai mājas (istabas) dzīvnieks (tā smaka, riešana vai gaudošana) netraucētu mājas vai apkārtnes iedzīvotājus.

Iestāde uzskatījusi, ka šo normatīvo aktu prasību neievērošanu pierāda protokols, ziņojums, iesniegumi un paskaidrojumi.

LAPK 272.pants noteica, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam protokols par administratīvo pārkāpumu ir līdzeklis, ar kuru konstatē faktus, uz kuru pamata likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību.

LAPK 248.panta pirmā daļa noteica, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola

sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā *(skatīt 2007.gada 25.aprīļa spriedumu lietā SKA-157/2007)*. Līdz ar to tiesa, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, un personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu.

Administratīvā pārkāpuma protokolā, kas pēc savas būtības pielīdzināms apsūdzībai, norādīts, ka 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00/adrese A/ /pers. A/, būdams suņu īpašnieks, nenodrošināja, lai mājas (istabas) dzīvnieks ar riešanu un gaudošanu netraucētu apkārtnes iedzīvotājus.

No LAPK 248.pantā ietvertās likuma jēgas izriet, ka administratīvā pārkāpuma aprakstam jābūt tādam, kas pilnībā ļauj izprast tā būtību, nemeklējot papildu izskaidrojumus lietas materiālos, citiem vārdiem sakot, protokolam jābūt tādam, lai varētu zināt un saprast ne tikai par kāda pārkāpuma izdarīšanu persona tiek saukta pie atbildības, bet arī kādas konkrēti un kādos apstākļos izdarītas darbības tai tiek inkriminētas. Ja protokols nesatur šādu aprakstu, to nevar atzīt par atbilstošu LAPK 248.panta prasībām.

Izvērtējot protokola saturu, tiesa secina, ka tas neatbilst LAPK 248.panta nosacījumiem par administratīvā pārkāpuma protokola saturu, jo tajā sniegtais administratīvā pārkāpuma apraksts neļauj izvērtēt un izsecināt, vai ir izdarīts protokolā norādītais administratīvais pārkāpums, vai persona vainīga tā izdarīšanā.

Kā izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, tad /pers. A/ administratīvo pārkāpumu ir izdarījis 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa konstatē, ka 2020.gada 13.janvārī Stopiņu novada pašvaldības policijā ir saņemts personas iesniegums par pastāvīgu, regulāru trokšņošanu /adrese A/. Trokšņošanu izraisa nereģistrēta suņu audzētava, suņi savas dienas gaitas pavada slēgtos voljēros kā rezultātā tie nepārtraukti rej, kā apstiprinājumu pievieno 12 video ierakstus.

2020.gada 15.janvārī Stopiņu novada pašvaldības policijas inspektors L.Saveļjevs nolēma uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību pēc LAPK 106.panta.

No lietas materiāliem pievienotā CD redzams, ka ir veikti gan videoieraksti, gan audioieraksti dažādos laika periodos – gan diennakts tumšajā laikā, gan diennakts gaišajā laikā, kā arī dažādos datumos, taču neviens no šiem video un audioierakstiem nav veikts 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00, kas pierādītu to, ka tieši Sūdzības iesniedzēja suņi administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā būtu rējuši un traucējuši apkārtējo iedzīvotāju mieru.

Lietas materiālos neatrodas nekāda veida ziņas par to, ka policijas darbinieki 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00 ir fiksējuši /pers. A/ darbībās LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka institūcijas veiktās administratīvās lietvedības veikšanas laikā administratīvā pārkāpuma lietā savāktie pierādījumi nav pietiekoši, lai uz to pamata konstatētu /pers. A/ vainu LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā 2020.gada 15.janvārī, plkst.21.00, jo administratīvā pārkāpuma protokolā iekļautās ziņas neatbilst faktiskajiem noskaidrotajiem apstākļiem.

Pie šiem apstākļiem tiesa secina, ka netika izpildītas LAPK 244.panta prasības un institūcija (amatpersona) nebija novērtējusi pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, secinājumus pamatojot ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Iepriekšminēto prasību nepilnīga izpilde - visu šo apstākļu nepietiekams novērtējums ir novedis pie tā, ka pašvaldības policijas darbinieks sastādot protokolu, un Iestāde pieņemot lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētījuši visus lietas apstākļus, atbilstoši LAPK 244.pantam. Lietā ir iegūtas ziņas par iespējamu dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību neievērošanu, bet nav iegūti pierādījumi, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā, tas ir, 2020.gada 15.janvārī plkst.21.00, pārkāpa Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" prasības, konkrēti 52.[1]punkta nosacījumus. Līdz ar to viņa darbībās nav konstatējams LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

AAL 119.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesu nedrīkst uzsākt, bet uzsāktais process jāizbeidz, ja administratīvais pārkāpums nav noticis.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka administratīvais sods /pers. A/ ir piemērots nepamatoti, un Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas 2020.gada 3.jūnija Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir atceļams un lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar AAL 119.panta pirmās daļas 1.punktu, 227.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ sūdzību apmierināt.

Atcelt Stopiņu novada domes Administratīvās komisijas 2020.gada 3.jūnija lēmumu Nr.B82-9.62/20 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 8.oktobrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese A.Briede